

må vi senere se på, om vi kan få den udvidet, så den bliver lige så god som den, man har, hvis man bliver forskelsbehandlet på grund af køn, så man også kan gå til domstolene osv.

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Vi har større ambitioner. Vi vil ikke nøjes med, at man kan klage over at blive diskrimineret på grund af ting, der foregår på arbejdsmarkedet. Vi kunne sådan set godt tænke os, at man kunne klage over det, hvis man blev diskrimineret af andre årsager.

Med hensyn til om vi skal gøre det nu, eller om vi skal vente, er det min overbevisning, at hvis vi først går ind og laver et system, hvor man kan klage til Institut for Menneskerettigheder, og sætter en informationskampagne i gang, og vi alle sammen begynder at værne os til, at nu er det dem, man kan klage til, og hvis vi så et halvt eller et helt år efter laver en lovgivning, så man skal klage til et andet sted, vil det skabe nogen forvirring i systemet.

Jeg synes, at vi skulle samle os om, at vi er enige om intentionerne. Vi trænger til at få et klageorgan på det her område. Vi vil gå ind i arbejdet og er meget positive.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu fik jeg ikke et klart svar fra hr. Ole Vagn Christensen, derfor har jeg et spørgsmål til fru Ida Jørgensen.

I forbindelse med behandlingen af L 40 blev der skrevet i betænkningen, at Venstres, Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget finder, at gennemførelse af EU-direktivet på arbejdsmarkedsområdet i form af lovgivning som overvejende hovedregel bør ske i form af såkaldt minimumsimplementering, det vil sige, at gennemførelsesloven ikke indeholder mere vidtgående regler, end direktivet kræver. Loven bør heller ikke udnytte enhver undtagelsesmulighed i direktivet. Det er den aftale, som er indgået med regeringen.

Jeg vil blot spørge fru Ida Jørgensen: Er det De Radikales opfattelse, at det kun er denne her enkelte lov, eller er det generelt på arbejdsmarkedsområdet fremover, og føler De Radikale sig også forpligtet af den aftale på andre områder end bare på arbejdsmarkedsområdet?

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Det er jo primært på arbejdsmarkedsområdet, at vi føler os forpligtet af den, og som jeg har sagt tidligere, så er det, fordi vi vil skabe ro omkring de her implementeringer, fordi der er så mange mennesker, der arbejder med området, som er interesseret i det, og som indgår aftaler på området. Arbejdsgivere og lønmodtagere indgår jo en hel masse aftaler på de her områder, og de må gerne vide på forhånd, hvor langt vi går herinde. Derfor er vi gået med til denne her aftale om minimumsimplementering, men man er selvfølgelig kun bundet af aftaler, så længe man synes, de er fornuftige. Vi synes, at det er fornuftigt, og vi ser ikke nogen grund til at ændre det lige nu.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Den melding, at der ikke er grund til at ændre det lige nu, kan tolkes lidt forskelligt. Jeg tror, at regeringen føler sig forpligtet af det her lang tid fremover, så det er spændende at se, hvordan De Radikale ønsker at gøre det.

Men noget andet er jo så, at der i forbindelse med L 40, som der her er indgået aftaler om, og som Dansk Folkeparti så stemte imod dengang, også er indgået den aftale, at for at få det lovforslag vedtaget, er Institut for Menneskerettigheder, der i dag har ret til at bistå ofre for etnisk forskelsbehandling, i og for sig tilstrækkeligt til at opfylde direktivet. Der vil det samlede regelsæt alt i alt blive enklere og mere forståeligt, hvis instituttet også i arbejdsmarkedsspørgsmål får den samme kompetence som den, de i dag har i andre sager om etnisk forskelsbehandling.

Det er det, De Radikale har sagt ja til dengang. Men så kan jeg jo godt undre mig over, at lige nøjagtig ældre og handicappede ikke skal have nogen muligheder her. Dansk Folkeparti sagde nej til lovforslaget dengang, derfor er vi ikke bundet op på noget, men det er De Radikale.

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Det bliver en gentagelse af de tidligere svar, jeg har givet: Vi går ind for minimumsimplementering, for at arbejdsmarkedets parter kan have tillid til, at de sådan nogenlunde kan forudse, hvad vi laver herinde, sådan at de har ro omkring det at skabe deres aftaler decentralt.

Med hensyn til det at skulle lave et klageorgan, så er vi interesseret i at få hele området